

همراهی و هم‌زبانی سران خانه کارگر با سرکوب گران

صادق کار

اعتراض آمیز برخی از طرفداران احمدی نژاد نسبت به این ممنوعیت، آن‌ها را به خاطر برخورد سرکوب‌گرانه شان با خواسته‌های صنفی در گذشته مورد حمله قرار داد. حمله صادقی درست در موقعی انجام گرفت که هنوز مسئولان دولتی برای حفظ ظاهر و سر پوش نهادن بر جنایتی که در زندان‌ها علیه بازداشت‌شدگان خیزش مردمی اخیر هم چنان مشغول تکرار، "اعتراض مسالمت آمیز حق مردم است"، بودند.

ریاست و مشاور را بدست آورده، که از بابت چنین مناسبی درآمد سرشاری کسب می‌کند، فرصت طلبانه به بهانه تاختن به احمدی نژاد در واقع از اعلام ممنوعیت صریح و رسمی وزارت کشور حمایت کرد و بار دیگر جانب سرکوب‌گران را گرفت.

حسن صادقی که به نظر می‌رسد، از اعلام ممنوعیت هر "نوع" اعتراض توسط وزارت کشور خرسند شده است، در مطلبی که در همین ارتباط در خبرگزاری "ایلنا" در ۷ بهمن منتشر شد، بدون این که این موضوع چندان ربطی با وی داشته باشد، ظاهراً به خاطر واکنش

در پی رد تقاضای ۷ تن از وزرا و مقامات دولت احمدی نژاد برای برگزاری مراسم "آرام و قانونمند" توسط وزارت کشور و اعلام مخالفت سرپرست معاونت سیاسی و اجتماعی استانداری تهران، با برگزاری هر نوع تجمع، حسن صادقی یکی از رهبران "خانه کارگر جمهوری اسلامی" و مشاور وزیر صنعت و معدن، که خود از ابتدای انقلاب تا کنون در سرکوب فعالان سندیکاها، مستقل دوش به دوش ماموران امنیتی در دوران تمام دولت‌ها شرکت فعال داشته و بواسطه نقش او در سرکوب‌ها چندین مقام

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

ها مشارکت فعال داشته و دارند. وی که اینک از دوران سیاه دیکتاتوری احمدی نژاد صحبت می کند، خودش پیش از آغاز دوران سیاه احمدی نژاد، در دوره اصلاحات به همراه عیوضی یکی دیگر از اعضای مرکزی خانه کارگر در راس عده‌ای چماق دار برای سرکوب کارگران عضو سندیکای شرکت واحد که در کلاس آموزش سندیکایی شرکت کرده بودند، مانند راهزنان از در و دیوار حسینه کارگران خباز بالا رفتند و پس از ضرب و شتم کارگران هر چه که دم دستشان بود را تخریب کردند یا بردند و آتش زدند. عین همین کار را به هنگام تصرف محل خانه کارگر در سال ۵۸، با سندیکاهای واقع در لاله زار تهران، فلزکار مکانیک در چها راه عباسی، انجمن همبستگی سندیکاهای و شوراهای کارگری در دروازه شمیران، و با سایر تشکل های سندیکایی در همه شهرها انجام دادند. پرونده همه دولت هایی که طی ۳۹ گذشته بر مردم حکم رانی کرده‌اند از این لحاظ سیاه تر از هم است و پرونده رهبران خانه کارگر حتا سیاه تر از دولت هاست. به همین دلیل حمله حسن صادقی به کارنامه سیاه دوران زمامداری احمدی نژاد، متاثر از جنگ و رقابت داخلی بین جناح های درون حکومت است، که او و سایر مسئولان مادام العمر خانه کارگر نیز همواره در آن ها نقش، سهم و جایگاه خودشان را داشته و دارند و اتفاقا همه جناح ها اگر سر هیچ موضوعی اشتراک منافع و رويه نداشته باشند، بر سر تشدید استثمار و از بین بردن حق و حقوق و دست آوردهای مبارزاتی کارگران که در همین سیاست نئولبرالسم اقتصادی که توسط دولت روحانی و حمایت اصلاح طلبان به پیش برده می شود، قرار دارد و همه اشتراک نظر دارند.

اعتراض مسالمت آمیز" به آن ها جواز اعتصاب و اعتراض داده‌اند و نه توانسته‌اند جلوی اعتصاباتشان را بگیرند. حسن صادقی و همکاران خانه کارگری اش که سال هاست دیگر نفوذ و کنترلی روی حرکت های کارگری ندارند، امیدوارند اعلام این ممنوعیتی مانع تجمع های کارگری گردد. اگر در گذشته انجمن ها و شوراهای اسلامی با کمک حراست و نیروهای انتظامی می توانستند جلوی اعتصاب ها را بگیرند و معترضان را سرکوب کنند، اما سال هاست که بخش بزرگی از شوراهای در واحد های تولیدی یا به معترضان ملحق شده‌اند و با آن قدر تضعیف شده‌اند که دیگر قدرت مقابله با کارگران را ندارند. اکثر این افراد اصولا گوشیشان بدهکار نصایح رهبران خود فروخته‌ای امثال حسن صادقی ها که از ابتدا راه خیانت به کارگران را در پیش گرفته‌اند، نیست. در جریان خیزش دی ماه نیز این جماعت که بمانند دولتیان و اصلاح طلبان حکومتی نگران به خطر افتادن موقعیت و امتیازات و رانت هایشان در اثر این خیزش بودند، بر خلاف تشکل ها و سندیکاهای مستقل که به رغم تحت پیگرد پلیسی قرار داشتند، از خیزش مردم و مطالباتشان حمایت کردند، شروع به تخطئه آن کردند و کوشش بسیار نمودند تا مانع گسترش آن گردند. حس صادقی خودش بهتر از هرکس می داند که طی قریب به ۴۰ سال، هیچ گاه هیچ کدام از دولت ها پی که به شمول احمدی نژاد اداره امور کشور را به عهده داشتند، هر کدام به بهانه هایی از پذیرش حق اعتراض مسالمت آمیز سرباز زدند و هر بار هم که خارج از اراده شان اعتراضی از مردم سرزد آن ها را با وسایل مختلف سرکوب کردند. در تمام این سال ها تا جایی که اعتراض ها مربوط به کارگران بود، صادقی و دوستان موجب بگیرش هم در آن

گفتنی است که حسن صادقی و سایر رهبران به اصطلاح خانه کارگر نه تنها تاکنون هیچ اعتراضی به کشتار جوانان بیکار و رها شده‌ای که در زندان ها زیر شکنجه و در معرض مرگ قرار دارند، نکرده اند، بلکه به سبک و سباق دولتیان و طرفدارن شان به هزار و یک زبان در عمل مشوق سرکوب آن ها هم شدند. این سکوت توأم با تأیید سرکوب ها در حالی دنبال می شود که حتا بنا به داده های مغشوش آماری بیشتر بازداشتی ها کارگر، جوانان بیکار و دانشجویان به تنگ آمده از فقر، بیکاری، تبعیض و محروم مانده از هر حق و حقوقی در رژیم جمهوری اسلام هستند، که بر حسب وظیفه "خانه کارگر" می بایستی مدافع حق و حقوق شان در هر شرایطی می بود.

حمله حسن صادقی در واقع بهانه‌ای بیش برای استقبال از ممنوعیت برگزاری تجمعات توسط وزارت کشور دولت روحانی نیست. نگرانی حسن صادقی از بابت تجمع طرفداران احمدی نژاد نیست. او و همکارانش در خانه کارگر نگران بهره برداری مردم بجان آمده از فرصت هایی است، که ممکن است این تجمع ها برای بیان مطالبات و اعتراض شان ایجاد کنند. نگرانی دیگر ایشان این است که نکند گروه‌های مزدبگیر و بازنشستگان، معلمان و کارگران با تکیه به این وعده دولت بخواهند برای گسترش تجمع های صنفی که قبلا خبرش را منتشر کرده‌اند، استفاده کند. اما این ها کارگران و حقوق بگیرانی هستند که تحت نفوذ جریان دولتی "خانه کارگر" قرار ندارند و برخلاف میل صادقی و دوستان خانه کارگری اش، خود تصمیم می گیرند که کی و در کجا باید دست به اعتصاب و اعتراض بزنند و نه تا حالا حتا یک بار مقامات دولتی بر خلاف ادعای "پذیرش حق

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

دریغ نورزیدند. افتخار از آن، ۱۵۰ وکیلی است که دل به دریا دادند و جسورانه برای دفاع از زندانیان سیاسی به صف ایستادند، از آن کارگری فهیم و شجاعی است که در هفت تپه در مقابل ستم گران منادی مقاومت حق خواهانه شد، از آن ۲۰ کارگر هپکو است که جز پیش قراولان خیزش دی ماه بودند ولی بعداً تحت پیگرد قرار گرفتند و سرنوشت شان معلوم نیست، از آن وکیلی است که کارگران هپکو را در اعتراضات شان همراهی کرد و به زندان افتاد، از آن نجیبه صالحی ها، داود رضوی ها، ابراهیم مددی ها ست که در بحبوحه کشتارها در شکنجه گاه و اوج سرکوب ها در بی دادگاه ها به دفاع از حقوق کارگران همت گماشتند. افتخار از آن شهابی ها، عبدی ها، بهشتی لنگرودی، باغانی ها ... است که شرافتمندانه به وظیفه نمایندگی شان عمل کردند و مثل خانه کارگری ها خودشان را به پول و قدرت نفروختند و به یاری شکنجه گران بر نخاستند! حسن صادقی ها اگر دغدغه آزادی داشتند، بر حسب وظیفه شان بجای این موش و گربه بازی ها و ایستادن در کنار سرکوب گران می بایست مانند تشکل های سندیکایی مستقل نسبت به کشتار جوانان محروم در شکنجه گاه ها اعتراض می کردند و عواقبش را می پذیرفتند. اما همان طور که انتظار می رفت خلاف آن عمل کردند و این است آن تفاوت اساسی میان یک تشکل فرمایشی حکومت ساخته با تشکل های مستقل و واقعی! و دلیل اصلی طرد "خانه کارگر" توسط کارگران غیر از این نیست! ادامه این وضع حتا دیگر به سود خود رهبران خانه کارگر هم نیست. زیرا امکان، "هم از آخور و هم از توبره خوردن" را از آن ها می گیرد.

بی دلیل نیست که همه تشکل های واقعی و غیر دولتی کارگری طی همه این سال ها سرکوب شده اند، ولی "خانه کارگر و روسای اصلی اولیه اش را سرپا نگاه داشته و سور و سات رهبران شان هم همواره برقرار مانده است و سهمی از قدرت نیز به آنها داده شده.

افشاگری علیه جریانی که به هر دلیل مدت هاست از چشم دولتیان و ولایت مداران افتاده و همه می کوشند کاسه کوزه تمام فلاکت ها و فجایع ای را که جمهوری اسلامی بر مردم و کشور تحمیل کرده بر سرش بشکنند و بقیه را از تقصیر مبرا کنند، نه هنراست و افتخاری را نصیب کسی می کند و نه کسی دیگر آن را حتا جدی می گیرد. هنر و افتخار این روزها از آن کسانی است که علیه فاجعه جبران ناپذیری که بر مردم و کشور می رود قیام کردند و در این راه از جان جان شان که تنها دارایی شان بود برای نجات مردم و سرزمین شان

صادقی و همکارانش در رهبری خانه کارگر در عمل از این دولت و سیاست هایش تا کنون حمایت کرده اند. حسین کمالی وزیر پیشین کار در چند دولت مختلف، و از اعضای شورای مرکزی خانه کارگر، در انتخابات ریاست جمهوری گذشته نقش هماهنگ کننده گروه های اصلاح طلب حامی روحانی را به عهده داشته و علی ربیعی وزیر کار دولت روحانی همچنان جز اعضای اصلی و سمت دهنده شورای مرکزی خانه کارگر است. به عبارتی خانه کارگر جزئی از دولت ائتلافی روحانی ست و به تبع آن سهمیم در سیاست ها و عملکرد ضد کارگری دولت است.

این ها کارگران و حقوق بگیرانی هستند که تحت نفوذ جریان دولتی "خانه کارگر" قرار ندارند و برخلاف میل صادقی و دوستان خانه کارگری اش، خود تصمیم می گیرند که کی و در کجا باید دست به اعتصاب و اعتراض بزنند و نه تا حالا حتا یک بار مقامات دولتی بر خلاف ادعای "پذیرش حق اعتراض مسالمت آمیز" به آن ها جواز اعتصاب و اعتراض داده اند و نه توانسته اند جلوی اعتصاباتشان را بگیرند

اتحادیه های صنفی ارمنستان دشواری و چالش ها

(بخش هشتم)

اجتماع "اشغال کن!" در برابر شهرداری ایروان، بی حضور اتحادیه ها

تیروهی آ نظارتیان^۱، تیلمان آلکساندر بوش^۲
دپارتمان اروپای مرکزی و شرقی - بنیاد فردریک ابرت - فوریه ۲۰۱۷

ترجمه: گودر

نفوذ و تاثیر قراردادهای جمعی

گرچه این گونه قراردادهای ملی در ارمنستان بسیار نادر اند، اما زمینه هایی موجود است که فرض کنیم چنین توافقنامه هایی می توانند به توسعه اجتماعی-اقتصادی کشور کمکهای شایانی بنمایند. با این حال، اتحادیه های صنفی برای ترویج بیشتر این وظایف اصلی کمتر تمایل نشان می دهند. کنشگری اتحادیه ای نشان می دهد که در مورد حداقل دستمزد ها توان ساختاری کافی موجود نیست؛ صرفنظر از تسلیم بیانیه هائی با این مضمون، هیچ ابتکار مشخصی برای ثبت نارضایتی و ارتقاء آن به عمل دیده نمی شود.

توافقات جمعی مشمول الزام قانونی که در سطوح مختلف سازمانی امضا شوند، به نوعی شخصیت بیانی و اعلامی دارند؛ در ارتباط با شرایط اجتماعی و محیط کار نقش عمده ای از نظر قانونی بازی نمی کنند، و برای حقوق و منافع کارکنان هم هیچ موضعی را ترویج نمی نمایند.

این را می توان تا آنجا ریشه یابی کرد که برخی از اتحادیه های کوچک فقط یک کارفرما را پوشش می دهند. کارگران رسماً به اتحادیه می پیوندند، اما خواسته و نظراتشان هیچ گاه به بحث گذاشته نمی شود. وضعیت نامنسجم اقتصادی فعلی در ارمنستان به کارفرمایان دست بالایی را نسبت به کنشگری اتحادیه ها داده است؛ آنها می توانند بر اتحادیه ها نفوذ داشته باشند و جلوی اجرائی شدن مواد قرارداد های جمعی را بگیرند. برخی از کارفرمایان بسادگی برخی از

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

مواد قرارداد را، که با منافعشان سازگار نباشد، نادیده می گیرند. این رفتار غیرقانونی تنها بدلیل توافق نامرئی اتحادیه های زرد - اتحادیه های غیرفعال حافظ منافع کارفرما، و هماهنگ با آنها عملی می گردد.

جنبش های اجتماعی و نفوذ متغیر اتحادیه های صنفی

نشانه دیگری از ناتوانی اتحادیه های صنفی در اجرای وظایف ابتدائی شان و نمایندگی کارگران در حمایت از منافع آنان، مشخصاً آن است که در برخی موارد عامل های دیگری بوده اند که اجرای وظایف آنها را به عهده گرفته اند. بیشتر فعالان جامعه مدنی در ارمنستان حتی به وجود اتحادیه ها واقف نیستند. این موضوع در سال ۲۰۱۵، زمانی که دولت نرخ مصرف برق را بالا برد، بسیار آشکار شد. این اقدام بطور عام در شرایط فقر اجتماعی-اقتصادی موجود، و در حالی صورت گرفت که نرخ دستمزد ها همچنان پایین ماند و بیشتر نرخ تورم بالا رفته بود. راهپیمایی های اعتراضی برای ۱۵ روز با درخواست عدالت اجتماعی در سراسر ارمنستان برپا شدند، تا سرانجام دولت عقب نشست. این نخستین بار بود که اعتراضی بدون آن که مورد هدایت یا رهبری هیچ حزب یا نیروی سیاسی قرار گیرد، به نتیجه رسید اما مایه تأسف این که حتی اتحادیه های صنفی هم در آن هیچ نقشی بازی نکردند.

بسیج نیروی مشابهی در تابستان ۲۰۱۴ اتفاق افتاد، زمانی که شهرداری ایروان نرخ بلیط اتوبوس ها را دوبرابر کرد و از ۱۰۰ درم به ۲۰۰ درم افزایش داد. توده گسترده شهری دست به اعتراض در مقابل ساختمان شهرداری زدند و رانندگان اتوبوس ها مردم را مجانی سوار کردند. اعضای اتحادیه های صنفی و پرزیدنت BRTU در اعتصاب شرکت کردند اما اتحادیه ها بصورت رسمی نقشی در این حرکت برعهده نگرفتند. **اری ایروان، بی حضور اتحادیه ها**

دیگر کشورها

کمیسیون های کارگری در همبستگی با سندیکاها و مردم برزیل

در همین رابطه **کمیسیون های کارگری** نامه ای خطاب به رئیس جمهوری فعلی برزیل **میچل تمر** نوشته و از او خواسته است به حاکمیت قانون و مساوات همگان در پیشگاه قانون احترام گذارده و این که تلاش کند تا **لولا دا سیلوا** دارای محاکمه ای شفاف، علنی و عادلانه است. در این نامه تاکید شده است تا حقوق پایه ای همه افراد ملت و این

کمیسیون های کارگری بعد از اطلاع از حکم دادگاه تجدید نظر در برزیل که محکومیت رئیس جمهور پیشین این کشور **لولا دا سیلوا** را از ۹ سال زندان به ۱۲ سال ارتقاء داد اعلام کرد: این حکم را ضربه ای علیه جامعه مدنی برزیل، علیه استقلال قوه قضائیه و علیه دموکراسی ارزیابی میکند.

کمیسیون های کارگری در اطلاعیه خود اضافه می کند محبوبیت وسیع **لولا دا سیلوا** نزد توده های وسیع مردم و احتمال بسیار بالای او برای برنده شدن در انتخابات آتی ریاست جمهوری در برزیل از فاکتورهای مهم برای صدور حکم قطعی محکومیت او و از این طریق دور کردن او از این انتخابات بوده است، و اعلام می کند: صدور حکم محکومیت او بر اساس داده های واقعی نبوده است.

کمیسیون های کارگری بر این باور است که دموکراسی جریحه دار شده در برزیل تنها از طریق برگزاری انتخابات دموکراتیک و عادلانه که **لولا دا سیلوا** بتواند به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری در آن شرکت کند؛ می تواند اعتبار واقعی خود را بدست آورد.

کمیسیون های کارگری در پایان مراتب همبستگی خود را با **سندیکاهای کارگری** و مردم برزیل اعلام می کند و امیدوار است که دموکراسی و جامعه مدنی در برزیل اعاده شوند.

این اطلاعیه در بخش دیگری نیروهای دمکرات را فرا می خواند تا از طریق هم کاری با سندیکاها کارگری و ایجاد جبهه ای از نیروهای طرفدار صلح اقدامات نیروهای محافظه کار را خنثی کنند.

کانون متحده کارگران کلمبیا اعتقاد دارد جنبش های سندیکایی بطور عام می باید به کاندیدها بقبولانند که در برنامه های انتخاباتی شان خدمات اجتماعی و اقتصادی دولتی را برای عموم بگنجانند. هم چنین ایجاد اشتغال با ثبات و نقش جوانان و زنان در شرایط تازه سیاسی می باید از دیگر اهداف برنامه ای این انتخابات است. کانون متحده کارگران اعتقاد دارد تنها از این طریق است که سندیکاها می توانند به شهروندان توصیه کنند که به کدام کاندیدا رای بدهند.

که اساس حقوق قضایی آنست که در پیشگاه قانون همه بیگناه هستند مگر خلاف آن ثابت شود برای رئیس جمهور پیشین برزیل رعایت شود. **کمیسیون های کارگری اسپانیا** از این طریق به کارزار جهانی همبستگی با رئیس جمهور پیشین برزیل پیوسته است که در فراسوی ادعای عدالت خواهی محافل قضایی برزیل مقاصد سیاسی و جلوگیری از ورود **لولا داسیلوا** به کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری برزیل در اکتبر سال جاری را دنبال می کند.

کانون متحده کارگران کلمبیا ، جبهه ای از طرفداران صلح

کانون متحده کارگران در اطلاعیه ای نسبت به انتخابات کنگره نمایندگان و انتخابات ریاست جمهوری که در سال جاری در کلمبیا برگزار می شوند هشدار داد و اعلام کرد که کارزار انتخابات برای کنگره و انتخاب رئیس جمهور تازه در کلمبیا محافل محافظه کار را بسیج کرده است تا از این فرصت استفاده کرده و با فرستادن نمایندگان به مجلس که سیاست های نفولیرال را در برنامه های سیاسی اقتصادی شان دارند، سپهر سیاسی آینده کلمبیا را به آن سو سمت دهند و با همین نیت نیز تدارک انتخابات ریاست جمهوری را می بینند. هدف مهم بعدی این محافل بر هم زدن توافق صلحی است که میان نیروهای مسلح انقلابی کلمبیا و دولت به امضاء نهایی رسیده است و هم چنین مانع تراشی در مذاکرات صلحی است که هم اکنون در کیتو پایتخت اکوادور میان دولت کلمبیا و ارتش آزادیبخش ملی جریان دارد؛ است.

از جهان کار

آینده کار چنان که می خواهیم

(بخش ۲۰)

نوشته ورنر آیشهورست
انستیتوی مطالعات کار

آیا باید از آینده کار هراسان باشیم؟

(بخش چهارم) ادامه از شماره ۲۲۱ بولتن کارگری

۳. تکنولوژی و جهانی شدن محرک های اصلی اند، اما نهادهای ملی هم اهمیت دارند

مقطعی، کار آزاد، "خویش فرمائی وابسته" و کارهای پروژه ای موقت با سطوح متفاوتی از دستمزد و پیچیدگی کار تبدیل شود، که در

حتی در میان مشاغلی که غلیرغم تغییرات گفته شده، به هستی خود ادامه خواهند داد، کاراکتر روابط استخدامی ممکن است دستخوش تغییر شود و از "استخدام مادام العمر" به انواع استخدامهای منعطف و

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

فقط برای عالیترین مشاغل، بلکه همچنین در بخشهای با مهارت پائین و متوسط. و انسانها به این مشاغل بر اساس کیفیت، تجربه، انگیزه و همکاری شکل می بخشند.

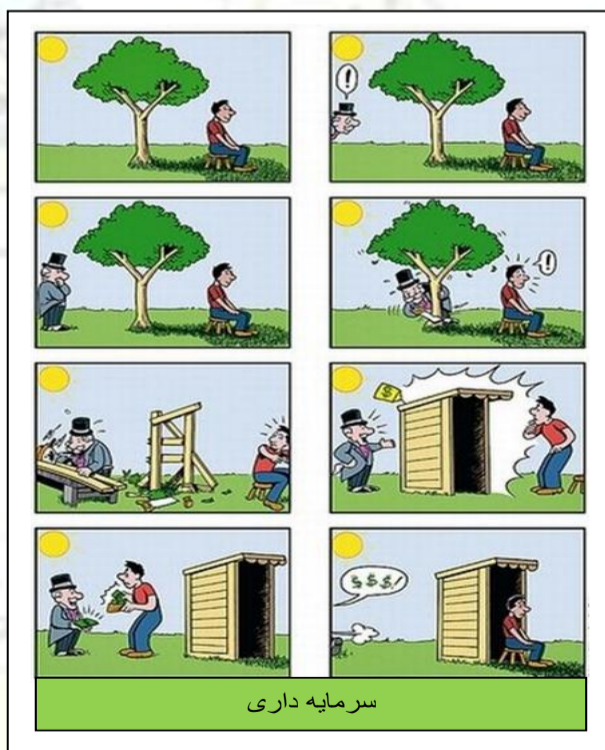
بسیاری از مشاغل آینده بر این فاکتور انسانی اتکا خواهند کرد و پتانسیل عظیمی را برای بخشیدن غنا و جذابیت ذاتی بیشتری به مشاغل گفته شده - در قیاس با مشاغل گذشته که معمولاً با وظایف تکراری و روتین همراه اند - شکل خواهند داد. در حالی که تکنولوژیهای جدید کار سیار و تعامل لازم را میسر کرده اند، می بینیم که مراودات بین انسانها هنوز در بسیاری زمینه ها، خاصه در سرویسهایی که به افراد اختصاص دارند، مقدماتی است. با توجه به فشارهای بازار و ملاحظات ناظر بر رقابت پذیری، گرایش فزاینده ای برای بهره گیری منظم تری از انگیزه و خلاقیت انسانی و از طریق سازمانها و اقدامات ناظر بر منابع انسانی مشاهده می شود. اگرچه در سوی منفی اش، این گرایش می تواند گرایش تهاجمی تر علیه افراد باشد و دست کم از طریق کار پیمانی و نظارت سختگیرانه تر، موجب کنترل خارجی شدیدتری بر آنان گردد. بنابراین، با توجه به اهمیت پایدار سرمایه انسانی، می توان آینده کار پرداختی را به نوعی "سرمایه داری انسانی" تعبیر کرد، که، اگرچه به خودی خود به معنای شرایط کار انسانی نیست، اما با زائل کردن مشاغل روتین، فضا را برای فعالیتهای اصیل انسانی، که می توان به طرق کمابیش انسانی سازمان شان داد، می گشاید.

جریان آنها همچنین ممکن است از تکنولوژی دیجیتالی نیز بهره گرفته شود. احتمالاً همه مشاغل چنین تغییراتی را از سر نگذرانند، اما دست کم این یک شق واقعی است. نکته آخر، اما نه بی اهمیت، این که تغییرات جمعیتی تا جابجایی ساختار نیروی کار ادامه خواهند داشت و در این مسیر نیازهای خود را به خدمات و کالا به میان خواهند کشید.

به احتمال قوی این تحولات به قطبیت یا دودستگی در مناسبات استخدامی منجر گردند. گرایشهای اصلی در جهان کار امتیازاتی را برای بعضی از مشاغل و گروه های معینی از کارگران به بار خواهند آورد. این نکته خاصه در آنجایی که تکنولوژی نقش مکمل کار انسانی و نه جانشین آن را بازی می کند، صادق است. این در حالی است که مشاغل دیگری با خطر نابودی یا زوال شرایط کار مواجه اند. با این وجود، نهادها و بخشهای تولیدی وسیعتر یا ارگانهای تولید ملی برای سبک کردن و تعدیل گرایش به سوی قطبیت بیشتر نقشی به عهده دارند. چنان که مطالعات تطبیقی نشان داده اند، این تعدیل و تسکین را می توان در سیستمهای آموزشی و تعلیم و تربیت، گروه های تکنولوژیکی منطقه ای، و همچنین قراردادهای جمعی، تنظیم و تعیین حقوق، و سیاستهای نظارتی عمومی نیز اعمال کرد. در حالی که به طور کلی هیچ رابطه خطی ناگزیری بین کمیت و کیفیت کار وجود ندارد، و تمایل اجتماعی-اقتصادی گسترده و پرزوری وضع را به سوی عدم تجانس هرچه بیشتر در بازار کار سوق می دهد، هنوز نهادهای ملی امکانی را فراهم می آورند تا بتوان شاخصهای شغلی نامتجانس را به شرایط استخدامی متنوعی ترجمه کرد. نابرابر در دستمزدها یک بعد از این وضع است، تمایز بین اشکال دائمی و موقت یا غیراستاندارد استخدامی بعد دیگری از وضع است. این هر دو نوع ناهمگونی از سوئی از مذاکرات پیرامون دستمزدها و مقررات استخدامی، و از سوی دیگر از الزامات حرفه ای و الگوهای عرضه تأثیر می پذیرند.

۴. رابطه انسانی همیشه حیاتی است

مشاغلی که در آینده دارای بیشترین اهمیت خواهند بود، مشاغلی اند مبتنی بر فعالیتهای ذهنی نامعمول و کنش متقابل، یا حتی مشاغلی که کار انسان در انجام آنها، مثلاً به دلیل پیچیدگی، لزوم نظارت، ارزیابی، تصمیم گیری، آموزش و نیز تیمار و تعامل شخصی ضرورت دارد. در این عرصه ها، کار انسانی بسیار مهم است و احتمالاً ضرورت آن همچنان باقی خواهد ماند؛ نه

سرمایه داری

" تعیین حداقل دستمزد " امسال، چالش دولت سرمایه سالار ایران اسلامی

شاپور احسانی راد

ندارند باید تاکنون فهمیده باشند که با دستان خودشان غولی را از بطری بیرون آوردند که دیگر برگرداندن آن به جای اول خود غیرممکن است، غولی که امروز با اتحاد، همبستگی و قدرتمند شدن نیروی اجتماعی طبقه کارگر خود را بر همگان اشکار کرده است با آزاد شدن نیروی غول فرودستان، می توان گفت امسال " تعیین حداقل دستمزد" حکایتی دیگر داشته باشد، بطور واقعی امسال طبقه کارگر ایران با توجه به انجماد دستمزدها در طی همه این سالها، سهم نازل (زیر پنج درصد) مزد در قیمت تمام شده کالا و تورم افسارگسیخته ای که با کاهش ارزش پول ملی و افزایش سرسام آور نرخ دلار خود را اشکارتر تداعی می کند، مطالبه " حداقل دستمزدی" پنج برابر دستمزد کنونی را با همه قدرت و توان خود فریاد خواهند کشید. این مطالبه دستمزدی است که حق ماست و این تازه به اندازه ای است که ما حقوق بگیران را از زیر خط فقر در می آورد و نافی مبارزه برای دستمزدی که خط رفاه را برای ما تامین کند نخواهد بود

امروز برای مزدبگیران و کل جامعه مثل روز روشن شده است که اگر انسان ها به دو طبقه متخاصم و غیرهم جنس تقسیم شدند که هیچ درک، حس و زبانی مشترکی ندارند از مناسبات سرمایه ای است که دستمزدهای زیر خط فقر را بر ما تحمیل کرده است، اگر کودک کار، کولبر، دست فروش، کارتن خواب و گورخواب هست، اگر قتل، جنایت، خشونت و رذیلت فردی و پلیدی اجتماعی هست اگر خودفروشی، کلیه فروشی، فرزند فروشی، خودکشی و... هست، اگر حق اعتصاب، اعتراض و تشکل و حقوق شهروندی، آزادی بیان و عقیده، احزاب و مطبوعات آزاد نداریم و اگر عده ایی سرمایه دار و کارفرما و دولتیان حافظ منافع آنها با ثروت های افسانه ایی به کاخ ها و مرکب های میلیاردی دست یافتند و به خدایگانی مبدل شدند که برای انسان و انسانیت هیچ حرمتی قائل نیستند از ارزانی ما کارگران و تحمیل دستمزدهای زیر خط فقر برماست، خط فقری که بانی و مسبب آن روابط منحن سرمایه داری است.

با در نظر گرفتن بدیهیات غیر قابل انکار بالا که بصورت مستدل روشن می کند که ریشه اعتراضات ده روزه اخیر در فقر و بی حقوقی اکثریت جامعه بوده است، امسال "تعیین حداقل دستمزد" به عنوان مطالبه اصلی کارگران چالشی است که در مقابل صاحبان صنایع، سرمایه داران و دولت به عنوان کارفرمای بزرگ قرار دارد و بی شک عدم حل افزایش چند برابری دستمزد، نه تنها باعث عمیق تر شدن شکاف فاحش طبقاتی، فقر و فلاکت میلیونها حقوق بگیر خواهد شد بلکه خود این بحران حاد اقتصادی اجتماعی باعث شعله ورتر شدن خیزش دوباره جنبش اعتراضی در خیابان ها می گردد.

شاید اگر روزی سی اعتصاب، تجمع و اعتراض کارگران، معلمان، بازنشستگان و دانشجویان برای مطالبات معیشتی در این شش ماه منتهی به امسال نبود و اگر جنبش اعتراضی اجتماعی طبقه کارگر در طی ده روز در بیش از صد شهر فریاد اعتراض شان به گرانی، تورم، بیکاری، فساد، دستمزدهای زیر خط فقر و گرسنگی را به خیابان نمی آوردند، امسال نیز مثل سالهای پیش دولت و کارفرمایان، با وجود شدت اعتراض کارگران، با سناریوهای دغل کاری و سرکوب، دستمزدهای چند برابر زیر خط فقر را به میلیون ها کارگر تحمیل می کردند اما وقتی ده ها جوان رعنا و ارزومند زندگی در طی جنبش اعتراضی فرودستان با گلوله های داغ سرمایه پرپر شدند وقتی که هنوز پس از دو هفته از اعتراضات خیابانی خانواده ها، ناباورانه جنازه های جگر گوشه خود را خونین و مالین روی دست خود می بینند، می توانیم بگویم که تعیین حداقل دستمزد، امسال می تواند حدیثی دیگر را رقم بزند، وقتی که ارواح خبیثه ایی که سالها در اعماق اجتماع نه دیده می شدند و نه حتی صدایشان شنیده می شد به ناگهان چون سیل در خیابان فریاد معیشت و منزلت سر دادند، وقتی که فرودستان به چشم خود دیدند که سرمایه داران برای سود و منافع میلیاردی، املاک و حقوق های نجومی، دزدی و اختلاس هیچ ابایی از سلب حق حیات انسانها

قطعه نامه گروه اتحاد بازنشستگان

تا تحقق خواسته هایمان؛

به اعتراض ادامه خواهیم داد

با توجه به موارد ذکر شده ما خواهان:

۱- اجرای ق م خ ک مصوب سال ۱۳۸۶ به نفع بازنشستگان جهت برون رفت از زیر خط فقر (پنج میلیون تومان) خواسته اساسی ماست و در اینجا صراحتا اعلام می داریم که هیچ تغییری در این قانون را علیه منافع بازنشستگان بر نمی تابیم. (به خصوص مخالف اصلاح ماده ۱۲۵ هستیم).

۲- داشتن بیمه ای کارآمد و درمان رایگان.

۳- نظارت نمایندگان بازنشستگان بر صندوقها و اداره آنها به شکل دوره ای و رسیدگی به دزدی ها. انحلال صندوق های تقلبی فولاد و افشاء غارتگران آن و برگردان اموال بازنشستگان فولاد ایران.

۴- اجرای قانونی که حقوق کلیه بازنشستگان با شاغلان را همسان کرده و رفع هرگونه تبعیض.

۵- ما خواهان پرداخت به موقع حقوق ماهانه خود هستیم و هرگونه تاخیر در پرداخت حقوقها را اختلاس آشکار از جیب بازنشسته ها می پنداریم.

۶- ما بازنشستگان فولاد ایران خواهان پرداخت فوری معوقه ها و طلب های خود هستیم.

۷- حق تحصیل رایگان

۸- ایجاد شغل برای بیکاران

۹- ما خواهان آزادی بدون قید و شرط و بدون وثیقه کلیه فرزندان این مرز و بوم هستیم که خواهان مطالبات خود و معترض به فقر و فساد و بیکاری در جامعه می باشند!

۱۰- داشتن تشکل مستقل حق ماست و هر نوع تجمع و اعتراض آزاد بوده، بنابراین شرایط امنیتی بر آن را غیرقابل توجیه می دانیم

۱۱- باتوجه به روشن بودن خواسته های ما و آگاهی کامل مسئولان از آنها، با مذاکره مخالف بوده و آن را نوعی چانه زنی می دانیم.

تا زمانی که جواب صریحی از سوی نهادهای مسئول در رسانه های رسمی ابراز نشود، ما مطالبات خود را پیگیری کرده و مجددا به اعتراض ادامه خواهیم داد و تا تحقق این خواسته ها از پا نخواهیم نشست!

سالیان درازی است که بازنشستگان کشوری، لشکری، فولاد ایران و تامین اجتماعی این مرز و بوم درون زندگی پنج برابر زیر خط فقر دست و پا می زنند و متاسفانه با سرعتی زیاد در حال پرتاب به زیر خط فقر مطلق هستند.

ما بارها تجمع های اعتراضی برگزار کرده و مطالبات خود را با صدای بلند فریاد زده ایم ولی هم چنان درها بر پاشنه بی توجهی و ناکارآمدی مسئولان می چرخد.

صندوق های بازنشستگی که ذخیره ۳۰ سال کار طاقت فرسای ما بوده از دستبرد اختلاسگران در امان نمانده و بحران عظیمی را رقم زده و زمینه را برای نگرانی هرچه بیشتر از آینده ای مبهم و تیره فراهم آورده است.

نهادهای قدرت به جای رسیدگی جدی برای برون رفت از این شرایط غیرقابل تحمل بازنشستگان، دست به ایجاد تغییراتی در بندهای قانون مدیریت خدمات کشوری زده اند که نتیجه آن پسرقت بیشتر در شرایط زندگی و معیشت و درمان ما بازنشستگان است.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

مرگ سهم مردم زلزله زده؛ چپاول و غارت برای سران "جمهوری اسلامی ایران"

انساندوست در منطقه آسیب دیده، بازماندگان از زلزله به خاطر برآورده نشدن انتظاراتشان از قبیل داشتن سرپناه، امکانات رفاهی و بهداشتی و تحصیلی، بی تأمینی و بی درآمدی و ندیدن روزنه ای از کمترین امیدی برای اداره و تأمین نیازمندیهای زندگی در فردای خود که همه اینها از تبعات شانه خالی کردن دولت از پذیرش و انجام وظایف بی چون و چرای خود در این راستا است، حس بی پناهی بر اذهانشان مستولی گشته و اکثراً دچار افسردگی و یأس و ناامیدی گشته اند.

باوجود هجوم هوای سرد زیر صفر درجه و بارش برف و باران و بادهای تند در منطقه، هنوز بیشتر خانواده ها فاقد کانکس هستند. به گفته مقامات دولتی ۴۰ درصد از مردم زلزله زده زیر چادر زندگی می کنند، هر چند که این آمار واقعی نیست. در منطقه به راحتی قابل رؤیت است که در هر محله و هر جا که اسکان زلزله زدگان بر پا است تعداد چادرها چندین برابر تعداد کانکسها است. با این وجود از میان کانکسها هم کاملاً مشهود است که تعداد کانکسهایی که مردم با هزینه خود خریداری کرده و به زلزله زدگان تحویل داده اند، چندین برابر تعداد کانکسهای دولتی می باشند.

نوع فعالیت ها تا هنگامی که امکان جمع آوری کمک های انساندوستانه مردم وجود داشته باشد ادامه خواهند یافت. اما با توجه به وضعیت فلاکت بار و تنگدستی عمومی که بیشتر از این، توان کمک رسانی از جانب مردم میسر نمی باشد، ضرورت دارد به طور عمومی و سراسری به لاقیدی دولت نسبت به وضعیت هولناک زلزله زدگان اعتراض کرده و تا وضعیت غیر انسانی زلزله زدگان فجایع دیگری را به دنبال نیاورده است، تأمین کلیه ملزومات زندگی برای زلزله زدگان توسط دولت را به یک خواست توده ای تبدیل کرد.

وضعیت زلزله زدگان: اگر چه زلزله زدگان به همت انسان دوستی متحدانه مردم سراسر ایران و همچنین انسانهای شریف بسیاری از نقاط دیگر دنیا، کمک های فراوانی شامل نیازمندی های اولیه و ضروری را دریافت نمودند و علاوه بر وجود کمک های بی دریغ و فراوان مادی، حضور گرم و سرشار از احساسات انساندوستانه مردمی که از نقاط دور و نزدیک چه از داخل و چه از خارج توانسته بودند خود را به منطقه برسانند، تسکینی هر چند موقتی بر درد و آلامشان بود، اما به تدریج با کم شدن حضور مردم

گزارش شماره ۲ انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه از ادامه کمک رسانی و وضعیت زلزله زدگان استان کرمانشاه.

از زمان وقوع فاجعه زلزله استان کرمانشاه در تاریخ ۲۱ آبان ۹۶ دو ماه و نیم می گذرد. در تاریخ ۷ آذر ۹۶ انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، جمعی از فعالین کارگری مریوان و فعالین مدافع حقوق کودکان گزارش مشترکی از وضعیت زلزله زدگان و فعالیت های انجام گرفته توسط این تشکل و فعالین کارگری و کودکان در امر کمک رسانی به آسیب دیدگان منطقه منتشر نمودند.

گزارش دوم، شامل ادامه فعالیت های کمک رسانی و تشریح وضعیت زلزله زدگان بعد از دو ماه و نیم از زمان وقوع آن می باشد. ادامه فعالیت های کمک رسانی به زلزله زدگان:

فعالین انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، اتحادیه آزاد کارگران ایران، کانون مدافعان حقوق کارگر و فعالین مدافع حقوق کودکان همچنان به جمع آوری کمک های مردم ادامه داده و با حضور خود در منطقه زلزله زده ضمن توزیع اقلام کمکی، در جهت کمک به کاهش رنج ها و آسیب های روحی مردم مصیبت دیده تلاش کرده اند. این

وظایفش فاجعه دیدگان زلزله را احاطه و محصور کرده است، بیماری و مرگ و میر ناشی از بی سرپناهی در سرمای چند درجه زیر صفر و محرومیت از بسیاری از امکانات رفاهی، بهداشتی و بوجود آمدن فضای یأس و ناامیدی و شیوع خودکشی در میان مردم مصیبت دیده است. مرگ سارینا کودک ۲ ساله از تب و تشنج به خاطر نداشتن سرپناه در روستای «ناوه فره» سرپل ذهاب، مرگ مجدد کودک ۴ ماهه و دختر ۱۷ ساله در چادرهای روستاهای اطراف سرپل ذهاب طی دو سه روز گذشته، مرگ چندین نفر در شب سوم بهمن ۹۶ از شدت سرما (به گفته نماینده اورامانات در مجلس)، خودکشی بیش از ۲۰ نفر و اقدام سرپرست خانواده به آتش زدن خود و زن و دو فرزندش به همراه چادرشان تنها نمونه های رسانه ای شده از فاجعه ای است که پس از وقوع زلزله در حال گسترش و عمق یافتن است.

مرگ سارینا کودک ۲ ساله از تب و تشنج به خاطر نداشتن سرپناه در روستای «ناوه فره» سرپل ذهاب، مرگ مجدد کودک ۴ ماهه و دختر ۱۷ ساله در چادرهای روستاهای اطراف سرپل ذهاب طی دو سه روز گذشته، خودکشی بیش از ۲۰ نفر و ... تنها نمونه های رسانه ای شده از فاجعه ای است که پس از وقوع زلزله در حال گسترش و عمق یافتن است

حاصل مجموعه شرایطی که تا امروز به خاطر قصور دولت از انجام

دولت که قرار بود به هر خانواده ۵ میلیون تومان کمک بلاعوض پرداخت کند، حالا در ازای تحویل هر کانکس، هزینه آن را به طور قسطی از خانواده دریافت کننده بازپس می گیرد. به خاطر نپرداختن هزینه مصرف، آب و برق کانکسها را قطع می کنند و زلزله زدگان ساکن در کانکسهایی که مردم به آنها کمک کرده اند را به زور بیرون می کنند.

ماجرای مرگ سارینا

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

تتراخبار

نگاهی به برخی از تترهای اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- تبدیل وضعیت نیروهای قرار دادی به رسمی یک خواست فوری کارگران ایران است
- توجه نکردن به ایمنی بلای جان کارگران شده است
- پنجشنبه در یاسوج ریزش سقف در حال بتن ریزی به کشته وزخمی شدن دو کارگر انجامید
- هشدار به کارگران، تشکلهای و سازمانهای کارگری در مورد جریان سازههای مشکوک در جنبش کارگری
- انتقاد کارگران پیمانکاری مخابرات مشهد از کسر جریمه
- روز ۷ بهمن ماه سومین هفته از تجمع کارگران کارخانه «کیان کرد» ملایر در اعتراض به خلف وعده کارفرما
- کارفرمای شرکت ماشین الات تراکتور سازی تبریز تغییرکرد، نگرانی کارگران از تکرار اشتباه گذشته
- گزارش شماره ۲ انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه از ادامه کمک رسانی وضعیت زلزله زدگان استان کرمانشاه
- شیوع بیماری های پوستی وقارچی بعلت نبودن بهداشت و کمبود امکانات بهداشتی در افراد زلزله زده در مناطق کرمانشاه-سر پل ذهاب
- صبح شنبه ۷ بهمن ماه؛ کارگران کاشی نیلو در اصفهان درمقابل اداره تعاون شهرستان نجف آباد دست به یک تجمع اعتراضی زدند
- کارگران عضو پروژه سپیدار ۲ و ۳ تعاونی مسکن شرکت واحد اتوبوسرانی در اعتراض به تعویق ۵ ساله تحویل مسکن درمقابل شهرداری تهران تجمع کردند
- سرما خوردگی؛ ویروس مرگ در سر پل ذهاب
- حداقل حقوق کارمندان در دانمارک بیست دلار در ساعت است ۳۳ ساعت کار مفید در هفته دارند
- پزشکان ۳۰ برابر پرستاران مزایا دریافت میکنند
- اخراج ۵۵ کارگر پروژه اب و خاک پیرانشهر روز چهارشنبه (۴ بهمن ۲۴ ژانویه)
- تجمع کارگران راه آهن شمالغرب در اعتراض به چندین ماه حقوق فقر افتاده
- توقف پروژه های سپیدار، کارگران شرکت واحد تهران را به تجمع کشاند
- بن کالای دولت چقدر از هزینه های افراد کم درآمد را پوشش میدهد
- شما بیکاران در ۲۰۱۷ با بیش از ۱۹۲ میلیون رسید
- خبر گزاری مهر به نقل از وزارت نیرو: از میان ۱۷۷ سد بزرگ در شش حوضه آبریز اصلی کشور در حال حاضر ۴۰ درصد اب ذخیره شده دارند
- شش نفر در آتش سوزی کارخانه کاغذ سازی شیراز مصدوم شدند
- برق گرفتگی شدید یک کارگر در حین انجام کار
- اعتصاب و تجمع اعتراضی پرسنل شرکت تراورس (راه آهن شمال شرق) در دامغان
- کارگران شهرداری منطقه ۲ اهواز به دلیل عقب افتادن مطالبات چند ساله خود دست از کار کشیدند
- ۷ بهمن ساعت ۸ صبح؛ اسلامشهر تجمع کارگران راه آهن در اعتراض به عدم دریافت حقوق، سنوات ولیمه
- تجمع اعتراضی کارگران شهرداری در مقابل شهرداری بروجرد جهت پیگیری حق و حقوق معوقه شان
- تجمع اعتراضی و اعتصاب کارگران خط وابنیه راه آهن تراورس ناحیه زاگرس بخاطر ماه ها حقوق معوقه ۷ بهمن

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

- تجمع اعتراضی مهندسان کارشناسی نا پیوسته با هدف لغو مصوبه ظالمانه و تبدیل کد مرتبط به اصلی مقابل وزارت راه و شهر سازی تهران ۷ بهمن
- اعتصاب تولیدکنندگان بذر کشور مقابل وزارت کشاورزی در تهران در اعتراض به عدم پرداخت یارانه های بذر
- احتمال افزایش سن بازنشستگی
- افزایش ۲۰ درصدی قیمت در بازار رایانه
- مجد پورکند، ۴۳ ساله، نقاش و معلم نقاشی است. بعد از زلزله کرمانشاه در آبانماه ۹۶، به مناطق زلزله زده #سرپل_ذهاب رفته و برای کودکان، کلاس نقاشی رایگان برگزار می کند
- آمانج ویسی، کودک-مجرم محکوم به اعدام از زندان آزاد شد
- اعتصاب کشاورزان شرق اصفهان ... شهر زیار در اعتراض به فروختن حق آب اجدادیشان به یزد و کرمان
- پدر نوزاد قربانی سرمازدگی در مناطق زلزله زده: کانکس درخواست کردم ولی گفتند افراد دیگری در اولویت قرار دارند.
- سی نفر پناهجوی آفریقایی در آب های یمن غرق شدند.
- فساد گسترده این بار در حوزه خودرو، میلیاردها تومان بیعانه بلوکه شده خریداران KIA نزد شرکت اطلس خودرو به یغمارفت!
- نوشین مجدی دختر ۱۷ ساله اهل یکی از روستاهای زلزله زده سرپل زهاب که به همراه خانواده اش در چادر زندگی می کرد بر اثر سرمازدگی شدید بدنش دچار عفونت و ورم شده بود، فوت کرد.
- "مجد" نوزاد ۴ ماه دومین قربانی سرمازدگی در منطقه زلزله زده کرمانشاه
- احمد میدری معاون رفاه اجتماعی وزارت تعاون در نشست «بودجه ۹۷، تشدید یا کاهش فقر؟» اعلام کرد: ۲ میلیون گرسنه در ایران وجود دارد.
- در آذرماه سال جاری آمار تلفات حوادث رانندگی با رشد نه درصدی مواجه بود.
- شباهت تصادفی رقم ۲/۵ میلیون جوان معتاد و ۲/۵ میلیارد دلار بودجه مصوب دفاعی و نظامی از محل صندوق توسعه ملی در بودجه سال ۹۷ از جمله شباهت های جالب ریاضیات است!
- بستن درب کارخانه قند نیشابور به دلیل عدم پرداخت کرایه توسط رانندگان
- پزشکی قانونی از ثبت ۲۶ هزار و ۴۴۲ #مرگ_مشکوک در سال ۹۶ خبر داد.
- درخواست انجمن صنفی داروسازان ایران از وزیر کشور برای برگزاری تجمع سراسری مقابل استانداریها به دلیل عدم پرداخت مطالبات توسط بیمه ها و ناتوانی از تامین دارو
- اعتصاب غذا در پتروشیمی «شهید تندگویان» ادامه دارد
- تعداد شرکت های زیان ده ۱۸ برابر پیش بینی بودجه شد/ در حالی که در بودجه ۹۵ پیش بینی زیان ۹ شرکت دولتی شده بود براساس گزارش تفریغ بودجه ۱۵۳ شرکت دیگر هم به این تعداد اضافه شد
- کشته و زخمی شدن ۵ کارگر در حادثه انفجار تعمیرگاه خودرو خیابان ۱۷ شهریور تهران
- سرنوشت نامعلوم هزاران کارگر در تهران بدنبال ممنوعیت جابه جایی بتن
- فراخوان شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران برای شرکت در تجمع ۸ بهمن بازنشستگان مقابل مجلس
- اقدام به خودکشی کارگر کارخانه کاشی اصفهان
- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کاشی نیلونسبت به بلاتکلیفی معیشتی و شغلی مقابل اداره کار نجف آباد
- تجمعات اعتراضی دامنه دار کارگران قندمسنی نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی مقابل کارخانه
- اعتراض مالباختگان کرمانشاه در برابر بانک ملی
- قطعنامه گروه اتحاد بازنشستگان
- ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه کنتورسازی
- تجمعات اعتراضی دستفروشان اردبیل نسبت به یورش به آنها و جمع آوری بساطشان توسط ماموران شهرداری مقابل ساختمان شورای شهر
- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کاشی اصفهان نسبت به بلاتکلیفی شغلی مقابل استانداری
- تجمع اعتراضی خانواده های کودکان کم شنوا
- بی خبری از بابک ابراهیم پور معلم نوشهری که در اعتراضات اخیر بازداشت شده بود
- مصاحبه با فرماندار بندرعباس در باره آتش سوزی کارخانه قیر

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

- انتقاد یک وکیل دادگستری از برخورد با کودکان بروجردی: مشخص شود حالا آنها کجا هستند؟
- اختیارات مسئولان ایمنی محدود است/گزارش‌های حوادث کار را کارفرما امضا می‌کند
- کارگران قربانی تخلفات بیمه‌ای/پیمانکاران و کارفرمایان در پرداخت بیمه تخلف می‌کنند، تامین اجتماعی هم نظارت نمی‌کند
- مصدومان حادثه آتش‌سوزی انبار قیر مرخص شدند
- معمای تازه؛ سرملوان‌سازی ۶ سال پیش مفقود شد و هنوز نیست
- تداوم بی خبری از محمد نجفی، وکیل دادگستری بازداشت شده
- کارگران شرکت حفاری شمال، حقوق آذرماه خود را دریافت کردند.
- الهه موسوی خبرنگار مستقل به علت افشای قاچاق گسترده چوب جنگل‌های هیرکانی در روزنامه قانون با شکایت نکا چوب به دادگاه فرا خوانده شد
- تجمع اعتراضی فرهنگیان زنجان در مقابل استانداری
- چهارمین روز تجمع معلمان یزدی
- تجمع اعتراضی فرهنگیان زنجان در مقابل استانداری
- تجمع خانواده‌های کم شنوا و نا شنوا در مقابل وزارت بهداشت
- در سومین روز اعتصاب کارگران گروه ملی صنعتی فولاد ایران، آنان رسماً تهدید به اخراج شدند
- پیام یکی از کارگران بازنشسته کیان تایر خطاب به همکارانش ارسال شد به کانال اتحادیه آزاد کارگران ایران
- عدم پرداخت ۵ ماه حقوق کارگران فضای سبز شهرداری ساوه
- عدم پرداخت ۱۲ ماه کارانه پرستاران استان خراسان رضوی
- عدم پرداخت بیش از ۱۰ ماه مطالبات پرستاران استان مرکزی
- عدم پرداخت ۶ ماه مطالبات پرستاران استان قم
- عدم پرداخت بیش از یکسال مطالبات پرستاران شهرستان اهر
- هشدار کارگران عسلویه نسبت به بی توجهی کارفرمایان و پیمانکاران در رابطه با تخلیه پساب‌های صنعتی
- تجمع اعتراضی کارگران پروژه محور مواصلاتی سروسن - خرامه نسبت به عدم ۹ ماه حقوق مقابل فرمانداری سروسن
- اعتصاب کارگران شرکت خانه سازی پیش ساخته آذربایجان به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق
- تجمعات اعتراضی گسترده کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی سراسر کشور در تهران
- 33 کشته در پی بمب گذاری خودروها در بنغازی
- تجمع متحدانه بازنشستگان کشوری، لشکری و تامین اجتماعی روز یکشنبه ۸ بهمن ۹۶ ساعت ۱۰ مقابل مجلس
- کمبود پرستار در کردستان
- غلامرضا کارتن خوابی که فوق لیسانسیه آلمان دارد و در چادر زندگی می‌کند وبه دو زبان دنیا مسلط است. :
- بیانیه ۱۱۰ حقوقدانان ایرانی در محکومیت حمله ترکیه به عفرین
- در زلزله کرمانشاه ۴۰ هزار واحد تخریب و ۹۵ هزار واحد نیاز به تعمیر دارند
- یک در صد متمدول ترین ها صاحب ۸۲ در صد ثروت جهانند
- 2 بهمن ماه؛ تجمع کارگران کارگاه مترو خیابان کریم خان در اعتراض به یکسال حقوق معوقه بالغ بر ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان
- دادگاه تجدید نظر داودرضوی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد امروز ۴ بهمن بر گزارنشده
- اعتراض به تصمیم دولت روسیه برای تعطیلی کارخانه‌ها در ایام مسابقات جام جهانی / کارگران بیکار میشوند
- اعتصاب مردم زلزله زده روستای بی بیانی (سر پل ذهاب) در جلوی فرمانداری بر سر بی بیی که از تاریخ ۹۶/۸/۲۱ تا الان اب اشامیدن ندارند.
- معلمی در مدرسه ای در نهبندان دست دانش آموزی را شکست و صورتش را مجروح کرد
- چهارشنبه ۴ بهمن ماه ۹۶ جمعی از کارگران کاشی نیلو اصفهان در اعتراض به عدم واریز حق بیمه بهمن و آذرماه مقابل اداره تعاون؛ کار و رفاه اجتماعی
- چهارشنبه ۴ بهمن ۹۶ کارکنان گروه فولاد ارومیه مقابل استانداری بعثت معوقات یک ساله خود تجمع اعتراضی بر گزار کردند
- آغاز اعتصاب کارگران شرکت تراورس حوزه ۲۲ مراغه بخاطر عدم دریافت ۴ ماه حقوق، یک سال بیمه و...

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۹ بهمن ۱۳۹۶ / ۲۹ ژانویه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۲

بلون شرح

